

godt finansielt Resultat ud af denne Omlægning af Taksterne som muligt. Jeg vil altsaa henstille til det eventuelle Udvalg at tage denne Tanke under Overvejelse.

Det ærede Medlem for Horsens Landkreds omtalte forleden Dag forskellige fremmede Landes Takster til Sammenligning med de foreslaaede, og jeg er det ærede Medlem meget taknemmelig for de Oplysninger, han fremkom med. Jeg kunde ønske, at man i den Henseende vilde gaa endnu et Skridt videre. Jeg vil derfor gøre en Henstilling til den ærede Trafikminister. Der bliver saatiid sagt, at Grunden til, at Statsbanerne bære sig saa daarligt, overhovedet Grunden til Statsbanernes Misere, er, at de have saa stort et Personale, at Personalets Lønninger ere større, end de almindeligvis ere andre Steder, at der er særlige Arbejdsforhold og meget mere. Jeg ved ikke, hvor meget eller hvor lidt der er rigtigt deri. Vi saa, at da det ærede Medlem for Horsens Landkreds hævdede, at der nok kunde spares noget paa det Omraade, sagde det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang), at paa det Omraade kunde der slet ikke spares. Det er ikke let at skønne over, hvor meget eller hvor lidt rigtigt der er i disse Udtalelser. Men en Hjælp dertil vilde man kunne faa, hvis den højtærede Trafikminister i Løbet af kort Tid vilde kunne skaffe det eventuelle Udvalg Oplysninger om, hvorledes man i den Henseende er stillet i fremmede Lande, f. Eks. om, hvor meget det koster i Betjening at faa drevet 1 km Bane i vore Nabolande, og hvor stor Gods- og Personmængden er paa samme Strækning. Der ved vilde man kunne faa et nogenlunde godt Udgangspunkt for en Sammenligning mellem de fremmede Landes og vort eget Lands Forhold. Jeg ved nok, at der kan gøre sig særlige Forhold gældende indenfor vore Statsbaner, men det er der selvfølgelig ogsaa for de fremmede Landes Baner. Man kunde f. Eks. ikke tænke, at man i Norge og Sverige skulde have lettere end vi ved at anlægge og drive Baner. Derimod maa de preussiske Statsbaner dog vel være under nogenlunde lignende Forhold som vore, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, om det ikke var ham muligt i Løbet af kort Tid at fremkomme med de af mig her omtalte Oplysninger, saa at vi muligvis kunde faa dem som Bilag til den Betænkning, som vi vel kunne vente fra det Udvalg, der vil blive nedsat.

Endnu en enkelt Side af Lovforslaget ønsker jeg at omtale. I Takstloven af 24de April 1896 og af 15de Maj 1903 er

der i Slutningen af § 60 en Bestemmelse om, at der skal udstedes direkte Billetter mellem alle egentlige Jernbanestationer her i Danmark — selvfølgelig er det kun Statsbanestationerne, jeg taler om i denne Forbindelse. Denne Bestemmelse er tagen ud i Forslaget, og i Motiverne siges det, at hvis denne Bestemmelse skal opretholdes, vil det blive et urimelig stort Antal Arter af Billetter, og at der derfor vil kræves Udgifter til Ombygning for at skaffe Plads. Og det kan jo være rigtigt nok. For Resten vil jeg sige, at Forøgelsen fra det, vi have i Forvejen, vil nu ikke blive saa overmaade stor. Jeg kan ikke se rettere, end at det kun kan blive den Forøgelse, der kan komme fra de 100 til de 196 km, hvor Zonetariffen skal anvendes nu og ikke var det i Forvejen, og derfra skal endda drages det Antal Billetter, der har været paa den Strækning. Men hvis man ikke ændrer den Bestemmelse, vil det altsaa blive saadan, at der bliver en hel Del Tilfælde, hvor der skal løses Billet to Gange. Det er vel nok tænkeligt, at Statsbanerne ordne sig paa den Maade, at de sige: Hvor der ikke er løst et vist Antal Billetter, enten man nu vil sige maanedlig eller aarlig, skal Forpligtelsen til at udstede Billet fra denne Station til den, man vil rejse til, falde bort. Jeg har et enkelt Sted forespurgt, hvor megen praktisk Betydning det vil faa — det var ganske tilfældigt —, og jeg fik det Svar, at man antog, det vilde føre til, at en almindelig Statsbanestation ude omkring paa Landet kun vilde beholde imellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{2}$ af det Antal Billetter, den har for Øjeblikket.

Det vil blive en ikke ringe Ulejlighed, og jeg tror, jeg ogsaa tør sige Bekostning for det rejsende Publikum, hvis denne Bestemmelse i Henhold til Lovforslaget bliver slettet. Det vil forvolde ikke lidt Ulejlighed. Lad os f. Eks. tænke os en Kvinde, der rejser med 3 eller 4 mindre Børn, hvad vil det saa ikke betyde for hende af Ulejlighed, at hun, medens Toget holder paa Stationen, skal forlade Toget og gaa hen for at løse Billet en Gang til? Og det vil ogsaa forøge Udgiften for det rejsende Publikum. Jo længere man rejser, desto billigere skulde det jo forholdsvis blive, men naar man bliver tvungen til at løse Billet to Gange, synes jeg, at Følgen deraf ogsaa vil blive, at man ikke vil kunne faa det fulde Udbytte af Zonetariffen, som man ellers vilde kunne. Nu kan det være, at det kan ordnes saaledes, at det ikke bliver til nogen synderlig Udgift for Publikum, men bliver det end ikke til Udgift for de rejsende, synes